

Tóm tắt Báo Cáo Triển Vọng Kinh Tế Thế giới của Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế

Nền kinh tế toàn cầu đã tăng trưởng mạnh mẽ trong nửa đầu năm 2007, cho dù tình trạng bất ổn trên các thị trường tài chính đã phủ đám mây mờ ảm đạm lên những triển vọng phát triển kinh tế. Mặc dù những thông tin dự báo cho năm 2007 hầu như không bị ảnh hưởng, nhưng dự báo dựa trên các giả thiết cơ bản về tăng trưởng kinh tế toàn cầu cho năm 2008 đã bị giảm gần 0,5 điểm phần trăm so với bản Cập nhật Triển vọng Kinh tế Thế giới tháng 7 năm 2007. Với diễn biến này, tăng trưởng toàn cầu sẽ vẫn giữ ở mức vững chắc 4,75 phần trăm với sự hỗ trợ của những yếu tố nền tảng nhìn chung là lành mạnh và đà phát triển mạnh mẽ tại các nền kinh tế mới nổi. Tuy nhiên, sự giảm sút rõ ràng đang là nguy cơ đối với triển vọng phát triển kinh tế, chủ yếu xoay quanh mối quan ngại rằng tình trạng căng thẳng trên thị trường tài chính có thể lún sâu hơn và châm ngòi cho sự giảm sút toàn cầu trầm trọng hơn. Vì vậy, tiêu điểm trước mắt của các nhà hoạch định chính sách là tiếp tục khôi phục lại trạng thái ổn định trên thị trường tài chính và bảo vệ sự phát triển kinh tế. Các nguy cơ khác đối với triển vọng phát triển bao gồm áp lực lạm phát tiềm ẩn, thị trường dầu mỏ biến động và tác động từ những luồng ngoại hối ồ ạt chảy vào các nền kinh tế mới nổi. Đồng thời, các vấn đề có tính dài hạn như tình trạng già hoá dân số, tình trạng phản đối toàn cầu hóa đang gia tăng và sự nóng lên trên toàn cầu cũng gây nên những mối lo ngại.

Môi trường Kinh tế Toàn cầu

Nền kinh tế toàn cầu tiếp tục phát triển mạnh mẽ trong nửa đầu năm 2007, với tăng trưởng đang ở mức trên 5 phần trăm (Chương 1). Nền kinh tế Trung Quốc đạt được đà tăng trưởng cao hơn, đạt 11,5 phần trăm, trong khi Ấn Độ và Nga tiếp tục tăng trưởng hết sức mạnh mẽ. Chỉ riêng ba quốc gia này đã tương đương một nửa mức tăng trưởng toàn cầu trong năm trước. Sự tăng trưởng mạnh mẽ cũng tiếp diễn ở các nền kinh tế mới nổi và các nước đang phát triển khác, bao gồm cả các nước có thu nhập thấp ở Châu Phi. Trong số các nền kinh tế phát triển, tăng trưởng của khu vực sử dụng đồng Euro và Nhật Bản đã chậm lại trong Quý II năm 2007 sau hai quý gia tăng mạnh mẽ. Tại Hoa Kỳ, tăng trưởng trung bình trong nửa đầu năm 2007 là 2.25 phần trăm do sự suy giảm thị trường nhà đất gây trở ngại đáng kể.

Lạm phát đã được kiềm chế tại các nền kinh tế phát triển, nhưng lại là vấn đề gia tăng tại nhiều nước có nền kinh tế mới nổi và đang phát triển, phản ánh sự gia tăng của giá năng lượng và lương thực. Tại Hoa Kỳ, lạm phát cơ bản đã giảm dần xuống dưới 2 phần trăm. Ở khu vực sử dụng đồng Euro, lạm phát nhìn chung duy trì ở mức dưới 2 phần trăm trong năm nay, nhưng giá năng lượng và thực phẩm lại tăng lên khiến cho lạm phát tăng trong Tháng 9; trong khi tại Nhật Bản, giá cả về cơ bản vẫn ổn định. Một số thị trường mới nổi và các nước đang phát triển bị áp lực lạm phát lớn hơn, phản ánh kinh tế tăng trưởng mạnh và tỷ trọng lớn hơn trong chỉ số giá tiêu dùng của giá lương thực thực phẩm đang lên tại các nước này. Sự tăng tốc giá lương thực thực phẩm cho thấy áp lực của việc tăng sử dụng ngũ cốc và các loại lương thực khác để sản xuất nhiên liệu sinh học và diễn biến thời tiết bất lợi ở một số quốc gia (Phụ lục 1.1). Cầu tăng mạnh đã giữ giá dầu và giá các hàng hóa khác ở mức cao.

Tình hình thị trường tài chính đã trở nên dễ biến động hơn. Như đã bàn luận tại Báo cáo Ổn Định Tài Chính Toàn Cầu (GFSR) tháng 10 năm 2007, các điều kiện tín dụng đã được thắt chặt do những mối quan ngại ngày càng gia tăng về ảnh hưởng của tình hình căng thẳng trên thị trường cầm cố thế chấp dưới tiêu chuẩn của Mỹ đe dọa lợi tức từ các chứng khoán được thế chấp với những khoản vay đó cũng như các chứng khoán có rủi ro cao khác. Tình trạng không chắc chắn của sự phân bổ tổn thất và mối lo ngại về rủi ro đối tác gia tăng đã dẫn tới thiếu hụt thanh khoản ở một số bộ phận của thị trường tài chính. Thị trường vốn cổ phần ban đầu thụt lùi do sự sụt giảm giá trị của các tổ chức tài chính, mặc dù từ lúc đó giá đã bắt đầu phục hồi và lãi suất trái phiếu chính phủ dài hạn giảm do các nhà đầu tư tìm kiếm tài sản an toàn hơn. Các thị trường mới nổi cũng bị ảnh hưởng, dù rằng mức độ ảnh hưởng là ít hơn so với giai đoạn trước của cuộc khủng hoảng thị trường tài chính toàn cầu và giá tài sản vẫn ở mức cao nếu xét theo các chuẩn mực trước đây.

Trước khi diễn ra tình trạng khủng hoảng gần đây, các ngân hàng trung ương trên khắp thế giới nói chung đang thắt chặt chính sách tiền tệ để ngăn chặn áp lực lạm phát nảy sinh. Tuy nhiên, trong Tháng 8, trước sự rạn nứt đang tăng của thị trường, các ngân hàng trung ương chính đã bơm tiền vào thị trường tiền tệ để ổn định lãi suất ngắn hạn. Trong Tháng 9, Cục Dự trữ Liên bang đã cắt lãi suất 50 điểm cơ bản và thị trường tài chính dự đoán có những đợt cắt giảm tiếp theo sẽ diễn ra trong những tháng tới. Kỳ vọng về động thái thắt chặt chính sách tiền tệ của Ngân hàng Trung ương Anh, Ngân hàng Trung ương Nhật Bản và Ngân hàng Trung ương Châu Âu đã bị hạ thấp ngay từ lúc bắt đầu xảy ra tình trạng bất ổn trên thị trường tài chính. Tại các thị trường mới nổi, một số ngân hàng trung ương cũng cung cấp thêm vốn khả dụng để giảm nhẹ căng thẳng trên thị trường liên ngân hàng, nhưng với ngân hàng trung ương tại các quốc gia khác thì thách thức chủ yếu vẫn là những lo ngại về lạm phát.

Các đồng tiền chủ yếu nói chung tiếp tục xu hướng mà người ta thấy từ đầu năm 2006. Đồng Đô la Mỹ tiếp tục yếu đi, mặc dù theo ước tính, tỷ giá hiệu lực thực của đồng tiền này vẫn cao hơn mức cơ bản trung hạn. Đồng Euro lên giá nhưng chủ yếu vẫn được giao dịch nói chung trong phạm vi phù hợp với mức cơ bản. Đồng Yên Nhật đã phục hồi mạnh mẽ trong những tháng gần đây nhưng vẫn được định giá thấp so với mức cơ bản trung hạn. Đồng Nhân dân tệ tiếp tục lên giá dần so với Đô la Mỹ và trên cơ sở tỷ giá thực hiệu lực, nhưng thặng dư tài khoản vãng lai của Trung Quốc lại mở rộng hơn và dự trữ quốc tế của nước này đã tăng vọt.

Triển vọng và Rủi ro

Trong bối cảnh tình hình bất ổn trên thị trường tài chính, kể từ Bản Cập nhật Triển vọng Kinh tế Thế giới Tháng 7, mức dự báo tăng trưởng kinh tế toàn cầu với các giả thiết cơ bản đã bị giảm đi một chút, cho dù tăng trưởng vẫn được dự báo là tiếp tục vững chắc. Nền kinh tế toàn cầu dự báo sẽ tăng trưởng 5,2 phần trăm vào năm 2007 và 4,8 phần vào năm 2008, trong đó dự báo cho năm 2008 đã giảm 0,4 điểm phần trăm so với mức dự báo trước đây. Sự điều chỉnh giảm nhiều nhất về tăng trưởng là đối với Hoa Kỳ, hiện đang được dự báo tăng trưởng ở mức 1,9 phần trăm trong năm 2008, với những nước có thể chịu ảnh hưởng từ Hoa Kỳ mạnh nhất và với các nước có khả năng chịu tác động sâu sắc hơn từ sự tiếp diễn tình trạng bất ổn thị trường tài chính (xem Chương 2).

Nguy cơ đối với triển vọng tăng trưởng với các giả thiết cơ bản là xu hướng giảm sút. Trong khi những yếu tố nền tảng hỗ trợ cho tăng trưởng đang rất khả quan và những nền kinh tế mới nổi với vai trò đang ngày càng trở nên quan trọng vẫn giữ được đà tăng mạnh, thì những nguy cơ suy thoái bắt nguồn từ thị trường tài chính và cầu trong nước của Hoa Kỳ và Tây Âu lại tăng lên. Mặc dù việc định giá lại rủi ro và quản lý chặt chẽ hơn thị trường tín dụng có thể củng cố nền tảng cho sự phát triển trong tương lai, nhưng các hoạt động này lại làm tăng rủi ro đối với tăng trưởng trong ngắn hạn. Mức độ ảnh hưởng đối với tăng trưởng sẽ phụ thuộc vào tốc độ khôi phục tính thanh khoản thị trường trở lại trạng thái bình thường và mức độ thu hẹp thị trường tín dụng. Dự báo dựa trên các giả thiết cơ bản của các cán bộ IMF dựa trên giả định rằng tính thanh khoản thị trường được khôi phục dần dần trong những tháng tới và rằng thị trường liên ngân hàng chuyển sang tình trạng ổn định hơn mặc dù sự chênh lệch lớn hơn giữa các lãi suất tín dụng dự kiến sẽ vẫn tồn tại. Tuy vậy, vẫn có khả năng tình trạng khủng hoảng thị trường tài chính có thể tiếp diễn trong một thời gian nhất định. Thời gian thắt chặt các điều kiện tín dụng bị kéo dài có thể gây ảnh hưởng tiêu cực đáng kể đối với tăng trưởng, nhất là thông qua tác động vào thị trường nhà đất tại Hoa Kỳ và một số quốc gia châu Âu. Các nền kinh tế mới nổi ở châu Âu và Khối thịnh Vượng chung các Quốc gia Độc lập đang có thâm hụt tài khoản vãng lai lớn và luồng vốn nước ngoài chảy vào mạnh cũng sẽ phải chịu ảnh hưởng bất lợi khi các luồng vốn chảy vào bị giảm đi.

Một số nguy cơ khác cũng có thể tác động lên triển vọng phát triển toàn cầu. Trong khi nguy cơ suy giảm đối với triển vọng kinh tế do lo ngại về lạm phát nhìn chung ít nhiều đã giảm bớt nhờ vào những diễn biến gần đây, thì giá dầu đã tăng lên những mức cao mới và không thể loại trừ tình trạng giá cả tiếp tục tăng, điều này phản ánh năng lực sản xuất dự phòng hạn chế. Những rủi ro liên quan đến sự mất cân đối toàn cầu vẫn là một mối lo ngại.

Các Vấn đề Chính sách

Các nhà hoạch định chính sách trên khắp thế giới tiếp tục đối mặt với những thách thức trực tiếp của việc duy trì tăng trưởng mạnh và phi lạm phát. Thách thức này càng gia tăng do tình trạng bất ổn thị trường tài chính toàn cầu diễn ra gần đây. Tại các nền kinh tế phát triển, sau giai đoạn thực hiện thắt chặt giúp cho vị thế tiền tệ đạt tới gần hoặc vượt mức trung hòa, ngân hàng trung ương đã giải quyết tình trạng thiếu thanh khoản thị trường phát sinh gần đây và các rủi ro liên quan đến khu vực tài chính trong khi tiếp tục đưa ra các quyết định chính sách tiền tệ dựa trên những phán đoán về các yếu tố kinh tế cơ bản. Tại Hoa Kỳ, chừng nào mà nguy cơ lạm phát vẫn được kiểm chế thì các dấu hiệu cho thấy tăng trưởng có khả năng tiếp tục ở mức thấp hơn xu hướng chung có thể giải thích cho những đợt cắt giảm lãi suất tiếp theo. Ở khu vực sử dụng đồng Euro, chính sách tiền tệ trong giai đoạn sắp tới có thể được duy trì như hiện nay, phản ánh nguy cơ suy giảm tăng trưởng và lạm phát do tình trạng bất ổn thị trường tài chính gây ra. Tuy nhiên, khi những nguy cơ này qua đi, thì cuối cùng vẫn cần phải tiếp tục chính sách thắt chặt. Trong tình huống tình trạng suy thoái kéo dài hơn nữa, thì có thể phải xem xét việc nới lỏng chính sách tiền tệ. Tại Nhật Bản, mặc dù lãi suất cuối cùng sẽ phải trở lại mức chuẩn hơn, nhưng để có thể tăng lãi suất thì phải đợi những dấu hiệu rõ rệt cho thấy lạm phát trong thời gian tới đang chần chẫn biến động theo hướng đi lên và những lo ngại về biến động thị trường gần đây đã được xoa dịu.

Đến lúc thích hợp, cần phải rút ra bài học từ giai đoạn cuộc khủng hoảng thị trường tài chính toàn cầu này. Một loạt các vấn đề liên quan đến những biện pháp khác nhau mà các ngân hàng trung ương đã sử dụng để bơm thêm vốn khả dụng nhằm giảm căng thẳng tài chính và liên quan tới môi liên hệ của hành động hỗ trợ thanh khoản này với mạng lưới an toàn tài chính. Một loạt các vấn đề về quy chế sẽ phải được giải quyết như đã nêu trong GFSR Tháng 10 năm 2007. Cần quan tâm hơn đối với việc bảo đảm đầy đủ tính minh bạch và việc công bố thông tin của các tổ chức quan trọng trong hệ thống. Việc này cũng sẽ liên quan đến xem xét các biện pháp về các quy định để xử lý rủi ro thanh khoản, những vành đai liên quan xung quanh các tổ chức tài chính để hợp nhất rủi ro, phương pháp xếp hạng các sản phẩm tài chính phức hợp và vấn đề liệu cơ cấu khuyến khích hiện tại có bảo đảm đánh giá rủi ro hợp lý thông qua chuỗi cung các sản phẩm cấu trúc hay không.

Hoạt động củng cố tài khóa đã có những tiên triển đáng kể trong suốt thời kỳ phát triển hiện nay ở các nền kinh tế phát triển, tuy vậy, với tình trạng già hoá dân số, vẫn còn nhiều đòi hỏi phải đáp ứng để bảo đảm tính bền vững ngân sách. Phần lớn bước tiến gần đây về tình hình tài khóa đã phản ánh tốc độ tăng nhanh của thu ngân sách nhờ vào tăng mạnh lợi nhuận và nhóm có mức thu nhập cao nhất, nhưng không rõ mức tăng thu ngân sách này sẽ duy trì được bao lâu. Hơn nữa, các kế hoạch ngân sách hiện tại dự kiến sẽ có một số tiến bộ khiêm tốn trong việc giảm tỷ lệ nợ từ mức hiện tại trong vòng vài năm tới. Các chính phủ nên áp dụng những kế hoạch củng cố ngân sách trung hạn giàu tham vọng hơn cùng với những cải cách giải quyết những áp lực đang gia tăng về chi cho y tế và bảo hiểm xã hội, mặc dù hầu hết các quốc gia cho phép những yếu tố tự ổn định tài khóa được hoạt động trong một phạm vi nhất định khi kinh tế đi xuống.

Nhiều thị trường mới nổi vẫn đối mặt với áp lực tăng quá nóng cũng như giá lương thực không ngừng gia tăng và có thể cần phải có chính sách tiền tệ thắt chặt hơn nữa. Hơn nữa, bất chấp những diễn biến thị trường tài chính gần đây, dòng ngoại hối chảy vào mạnh mẽ dường như tiếp tục làm phức tạp nhiệm vụ của các nhà hoạch định chính sách. Như đã bàn luận ở Chương 3, không có một công thức đơn giản nào đối với những luồng ngoại hối chảy vào này. Các quốc gia cần có biện pháp thực tế hơn, tìm ra một tổ hợp thích hợp các biện pháp phù hợp hơn với tình huống cụ thể và những mục tiêu dài hạn của nước mình. Chính sách tài khóa thường đóng vai trò chủ chốt. Khi tình hình tài khóa đã được cải thiện, điều này phản ánh tăng thu mạnh có được do giá hàng hóa cao mà yếu tố này có thể là không bền vững. Đồng thời, chi tiêu chính phủ ở nhiều nước đã gia tăng, làm thêm khó khăn trong việc quản lý luồng ngoại hối đang chảy vào mạnh. Việc ngăn chặn bùng nổ chi tiêu công, đặc biệt ở châu Âu mới nổi và cả ở châu Mỹ La tinh, sẽ có thể giúp ích trong cả việc quản lý luồng vốn vào và tiếp tục giảm mức nợ công. Tuy vậy, ở các nước xuất khẩu dầu mỏ, lại có cơ hội để tăng hơn nữa chi tiêu tùy vào khả năng hấp thụ và chu kỳ của nền kinh tế. Thắt chặt các tiêu chuẩn an toàn trong hệ thống tài chính và từng bước tự do hóa kiểm soát luồng vốn ra có thể đóng vai trò hữu dụng. Trong một số trường hợp, tỷ giá linh hoạt hơn có thể tạo điều kiện cho kiểm soát tiền tệ hiệu quả hơn. Đối với Trung Quốc, đồng Nhân dân tệ tiếp tục lên giá cũng có thể đóng góp vào việc tái cân bằng cầu ra khỏi xuất khẩu và dần dần giải phóng sự mất cân bằng cán cân thương mại toàn cầu.

Qua tất cả các nước, vấn đề chung là sự cần thiết tận dụng lợi thế từ những cơ hội mà toàn cầu hóa và tiến bộ kỹ thuật mang lại, trong khi tiếp tục hành động để bảo đảm rằng lợi ích từ

những thay đổi đang diễn ra được phân bố đều trong số đông dân số. Phần chính của chương trình nghị sự này là bảo đảm các thị trường hoạt động tốt với những vấn đề ưu tiên hàng đầu là tăng năng suất trong khu vực tài chính và dịch vụ tại châu Âu và Nhật Bản, đối phó với những áp lực bảo hộ tại Mỹ và châu Âu, cải thiện cơ sở hạ tầng, phát triển hệ thống tài chính và củng cố môi trường kinh doanh tại các quốc gia thị trường mới nổi và đang phát triển.

Toàn cầu hóa thường bị buộc tội gây ra tình trạng bất công đang ngày càng gia tăng tại hầu hết các quốc gia và khu vực. Chương 4 báo cáo này cho thấy phần lớn tình trạng mất công bằng diễn ra gần đây chủ yếu do tiến bộ về công nghệ gây ra, nhưng sự tăng toàn cầu hóa về tài chính, và nhất là đầu tư trực tiếp nước ngoài cũng có vai trò tác động. Trái với quan niệm phổ biến, trên thực tế, việc mở rộng toàn cầu hóa thương mại có liên quan đến giảm tình trạng bất công. Điều quan trọng là các chính sách tạo điều kiện bảo đảm cho những lợi ích có được từ toàn cầu hóa và biến đổi công nghệ được chia sẻ rộng khắp hơn trong dân chúng. Những hoạt động cải cách tăng cường giáo dục và đào tạo sẽ tạo điều kiện bảo đảm cho các công nhân có kỹ năng phù hợp với nền kinh tế toàn cầu đang phát triển “dựa vào tri thức”. Các chính sách tăng nguồn tài trợ cho người nghèo cũng là những chính sách hữu ích, vì các chính sách này mở rộng toàn cầu hóa thương mại thúc đẩy xuất khẩu hàng nông nghiệp của các quốc gia đang phát triển.

Chương 5 của báo cáo này nghiên cứu sự phát triển toàn cầu hiện nay dựa trên quan điểm lịch sử. Nghiên cứu cho thấy không chỉ tăng trưởng đã trở nên mạnh mẽ hơn trong những chu kỳ khác gần đây, mà lợi ích cũng được phân phối rộng khắp hơn trên phạm vi thế giới và tính bất ổn về kinh tế đã giảm. Thật vậy, chính sách tiền tệ và tài khóa hiệu quả hơn, các định chế được cải thiện và tài chính ngày càng phát triển cho thấy dường như các chu kỳ kinh doanh dài hơn và có quy mô nhỏ hơn so với trước đây. Tuy nhiên, không nên phóng đại về viễn cảnh ổn định trong tương lai, và những biến động thị trường tài chính gia tăng trong thời gian gần đây đã làm dấy lên mối quan ngại về nguy cơ không duy trì được những điều kiện thuận lợi. Sự kết thúc bất ngờ của thời kỳ tăng trưởng mạnh và bền vững những năm 1960 và đầu những năm 1970 là bài học thận trọng có ý nghĩa về những vấn đề có thể xảy ra nếu các chính sách không điều chỉnh một cách đúng lúc để đối mặt với những nguy cơ đang nảy sinh. Trong một số lĩnh vực then chốt, phối hợp hành động giữa các quốc gia là không thể thiếu. Những tiến triển chậm chạp trong vòng đàm phán thương mại Doha mới đây đã gây thất vọng sâu sắc và các quốc gia lớn cần thể hiện vai trò lãnh đạo để mang lại năng lượng mới cho tiến trình tự do hóa thương mại đa phương. Những lo ngại về sự thay đổi khí hậu và an ninh năng lượng rõ ràng cũng đòi hỏi những biện pháp giải quyết đa phương. Như bàn luận tại Phụ lục 1.2, tình trạng nóng lên toàn cầu có thể là vấn đề hoạt động phối hợp chung lớn nhất của thế giới bởi vì đối với vấn đề này, hậu quả tiêu cực từ những hoạt động đơn lẻ của mỗi quốc gia sẽ ảnh hưởng đến nhiều nước khác. Việc các quốc gia cùng ngồi lại để cùng nhau xây dựng một khuôn khổ trên cơ sở thị trường để cân bằng giữa chi phí dài hạn do thải cacbon ra môi trường với chi phí kinh tế trực tiếp để hạn chế hành vi này cũng là vấn đề quan trọng. Chính sách năng lượng cần giảm bớt chú trọng việc cố gắng bảo đảm nguồn năng lượng quốc gia và tăng bảo đảm hoạt động liên tục của thị trường dầu và các năng lượng khác, khuyến khích đa dạng hóa các nguồn năng lượng (chẳng hạn thông qua việc giảm các hàng rào thương mại đối với nhiên liệu sinh học) và quan tâm nhiều hơn đến những động lực trên cơ sở giá để giảm sự gia tăng tiêu dùng năng lượng.

Động thái đáng hoan nghênh hướng tới phát triển một phương pháp chung nhằm giải quyết vấn đề mất cân bằng thương mại toàn cầu đã được tiến hành và giờ đây cần phải được tiếp tục theo đuổi. Tham vấn Đa phương về Mất Cân bằng Thương mại Toàn cầu của IMF với những quốc gia chủ chốt thể hiện việc sử dụng lần đầu tiên một cách tiếp cận sáng tạo để giải quyết các thách thức toàn cầu có tính hệ thống. Tham vấn này đã tạo ra một diễn đàn để tăng cường sự hiểu biết lẫn nhau về mất cân đối toàn cầu, tái khẳng định sự hỗ trợ cho chiến lược của Ủy ban Tài chính và Tiền tệ Quốc tế (IMFC) về duy trì tăng trưởng toàn cầu đồng thời giảm tình trạng mất cân bằng cán cân thương mại và hỗ trợ cho từng quốc gia trong việc xác định các chính sách cụ thể nhất quán với chiến lược này. Kết quả của cuộc tham vấn là hàng loạt kế hoạch chính sách mà theo phân tích của các cán bộ IMF sẽ đóng góp đáng kể vào việc đạt được mục tiêu của chiến lược IMFC. Theo thỏa thuận của các thành viên tham gia cuộc tham vấn trên, việc thực thi các kế hoạch chính sách sẽ chịu sự giám sát thường xuyên của IMF.